

2. adventná – 9.12.2018

Z a Pre

Vyslobod', Pane, moju dušu biednu / z pút hriechu, smrti a chladu / nech kvapky krvi zlo vo mne pretnú / Duch svätý nech zošle mi vlahu. Pre život stvoril si všetkých nás / by sme boli Tvoje deti milované / a keď príde aj nám odchodu čas / Ty nás privítaj pri nebeskej bráne.

Lukáš 1:72-75 „...a rozpomenul sa na svoju svätý zmluvu, na prisahu, ktorou sa zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi, že budeme vyslobodení z ruky nepriateľov a bez bázne Mu budeme slúžiť v svätosti a spravodlivosti pred Jeho tvárou po všetky dni života“.

V poslednom období je moderné vyhľadávať svojich predkov a skladať ako puzzle rodokmeň. Všetci chcú vedieť odkiaľ pochádzajú, v akej rodinnej línii sú a každý čaká, že jeho predkami boli nejakí slávni, bohatí a dobrí ľudia. Určite je dobré poznať, odkiaľ sme prišli a kam patríme, do istej miery sme tým ovplyvnení, ale to, ako budeme žiť predsa nepredznamenáva náš rod, naši predkovia. *My sami určujeme, akí budeme a ako prežijeme pozemské putovanie.*

Židovský národ dával veľký dôraz na svojich predkov. Pýšili sa tým, že pochádzajú z otca Abraháma, že patria do rodovej línie Izáka a Jáкова, honosili sa tým, že sú vyvolený Boží ľud. Boli si istí priazňou Hospodina, pretože On s nimi uzavrel svoju večnú zmluvu. **To však, že patria k vyvolencom vnímali zväčša teoreticky – boli Izraelom len podľa tela, nie srdcom a dušou. Aspoň že vernosť zmluve zachoval Pán Boh – napriek všetkému.**

Aj my si zakladáme na našom kresťanstve – veď Slovensko je kresťanský štát. Dávame dôraz na príslušnosť k evanjelickej cirkvi a viere svojich predkov. Sme predsa pokrstení, takže zmluva s Bohom o spasení, je podpísaná. Myslíme si, že to stačí, že to nás zachráni. Teoreticky niekam patriť však neznamená mať z toho aj praktický úžitok a požehnanie. To je ako sedieť pri stole plnom jedla a nejst'.

Vďaka Bohu, že On nezabudol na zmluvu, ktorú s nami uzavrel. Napriek tomu, že Pán Boh ju neporušil, Zachariáš vyznáva, že to On si spomenul. Nie my, ale On. Teda celá spása je závislá na Božom konaní – my k tomu nemôžeme nič pridať ani odobrať. My ju môžeme iba prijať a to na základe toho, čo Pán Boh urobil vo vzťahu k Abrahámovi, neskôr cez Desatoro s Mojžišom a napokon sa tá zmluva stala večne platnou a nemennou v Ježišovi Kristovi. **Adventný čas nám pripomína, že medzi nami a Bohom je uzavretá zmluva. Ale platí len vtedy, keď veríme, bez ohľadu na to, do akej rodovej línie sme zaradení.**

Židovský národ vnímal spásu skôr ako záchranu pred ľudskými nepriateľmi. Aní sa im nečudujeme, pretože počas celej existencie Izraela, boli vydávaní rôznym nepriateľským, pohanským národom. Museli ísť do zajatia a opustiť domov alebo museli žiť doma, no v otroctve niekoho, kto im bránil praktizovať slobodne svoje náboženstvo alebo ich motivoval či nútil k pohanským obradom. **A tak, keď sa žid modlil, aby ho Pán Boh vyslobodil, myslel na pozemských nepriateľov.**

Aj my na to myslíme, keď očakávame záchranu. Túžime po tom, aby nás Pán Boh vyslobodil z týchto pozemských, telesných trápení. A je to správne, je to prirodzene ľudské, chciet sa zbaviť všetkých krízov. Po tom srdce človeka vždy túžilo a bude túžiť. No nielen to je našim problémom. Musíme ísť do hĺbk, do ktorej ide aj Pán Boh a riešiť akútny problém, z ktorého všetko ostatné pochádza. Lebo nestačí liečiť povrch, treba nájsť skutočnú príčinu choroby.

Vďaka Bohu, že Pán Boh nelieči len naše vonkajšie zranenia tak, ako si to želáme my. Chceli by sme byť zdraví, šťastní, mať dobré vzťahy, byť úspešnými, mať všetkého dostatok... Pretože to všetko nám v tomto svete chýba: čelíme chorobám, šťastie je prchavé, vzťahy prežívajú hlboké skúšky, úspech je dočasný a majetok nemáme alebo o neho rýchlo prichádzame. Preto chceme záchranu v tomto svete. **Ale náš nebeský Otec vie, že všetko zlo pochádza z hriechu – preto nás chce zachrániť z neho. Ak bude vyriešená záležitosť hriechu a smrti, všetko ostatné nám bude darované. Adventný čas nám pripomína, že náš Boh nás cez Pána Ježiša Krista nezachraňuje len pre tento svet, ale na golgotskom kríži rieši náš najzávažnejší problém: hriech. Ak ten bude zničený, všetko ostatné bude v absolútnom poriadku.**

Aj v Izraeli sa našli tí, ktorí úprimne verili Hospodinovi a chceli Mu slúžiť celým svojim životom. Napr. Józua tak postavil Izrael pred hotovú vec, ako sme to počuli v čítanom texte: rozhodnite sa, komu chcete slúžiť, no ja a moja rodina budeme slúžiť jedinému Bohu. **Počas celých dejín vyvoleného ľudu nám Biblia svedčí o tých veľikánoch viery, ktorí si prešli osobným zlyhaním a životnými tragédiami, no napriek tomu alebo práve preto vždy dúfali v Božiu pomoc a požehnanie.** Pretože chceli slúžiť svojmu Bohu slobodne a verejne.

Takých ľudí máme aj v kresťanskej cirkvi. Už prví nasledovníci Ježiša sa všetkého vzdali, aby mohli svoj život dať k dispozícii Pánovi, ako sme o tom počuli v evanjeliu. Nestačí o viere iba hovoriť, len ju vyznávať, je potrebné tou vierou aj žiť v spravodlivosti a svätosti pred Pánovou tvárou.

Pán Boh nás totiž nevyslobodzuje len „z“ niečoho, ale aj „pre“ niečo. Chce dať nášmu životu nový zmysel, nový impulz a tým je služba Jemu. Ak po viere nenasleduje poslušnosť Bohu, je otázne: aká je to viera. **Preto nás adventné obdobie pozýva k tomu, aby sme celý svoj život dali k dispozícii nášmu Pánovi. Ved' aj Ježiš – a to bol Boží Syn – sa rozhodol konať vôľu svojho nebeského Otca a poslúžiť nám všetkým spasením z milosti.** Ak sme Mu uverili, potom máme nasledovať Jeho kroky služby a lásky voči Bohu aj tomuto svetu.

Je dobré vedieť, kam patríme, kto sú naši predkovia a v dobrom ich nasledovať. Ale oveľa dôležitejšie je vedieť sa rozhodnúť a zariadiť si ten svoj život podľa seba. Pán Boh nám dal za náš život zodpovednosť. No zároveň *nám chce pomôcť žiť tak, aby sme nezabudli na to, že sme Božie deti a patríme Pánovi – že nás chce Pán Boh vyslobodiť nielen z pozemských trápení, ale zachrániť nás najmä z hriechu a smrti – aby sme žili pred Ním v svätosti, spravodlivosti a poslušnosti* tak, aby každý o nás vedel, že patríme do Božej rodiny a že sme súčasťou rodokmeňa všetkých nedokonalých veriacich ľudí, s ktorými Pán Boh uzavrel v Kristovi večne platnú zmluvu. Potvrďme ju aj dnes svojou dôverou voči Pánovi Ježišovi Kristovi. Amen.